

AARTSBISDOM HALIFAX

P.O. BOX 1527 HALIFAX N.S. B3J 2Y3

25 april 2005

Mevrouw Marie-Paule Giguère
626 route du Sanctuaire
Lac-Etchemin QC GOR 1 SO

Dierbare Dochter in Christus,

Met u en de Zonen van Maria ben ik blij met de ambtsaanvaarding van onze Opperherder, Benedictus XVI. Die karakteristiek, die u de leden van de communiteit hebt weten bij te brengen, verheugt mij steeds; **die trouw aan Rome en aan de Paus**. Er zijn verschillende redenen om de almachtige Vader dank te zeggen voor de waarde van het apostolaat van de Zonen en levensgetuigenis die in die lijn ligt.

Wij hebben zojuist een unieke gebeurtenis beleefd: de dood van een heilige Paus. Tijdens zijn leven heeft hij Rome naar de wereld gebracht. Bij zijn dood is de wereld naar Rome gekomen.

Zoals onze nieuwe Paus het zo goed verwoordt: *«Wij mogen zeggen dat de begrafenis van Johannes Paulus II een werkelijk buitengewone ervaring is geweest, waarbij we Gods macht hebben kunnen ervaren, die door Zijn Kerk alle volkeren tot één grote familie wilt maken, door de scheppende kracht van de Liefde.»*

De Heilige Vader plaatst zich direct in de lijn van Johannes Paulus II en wenst het immense werk, dat door zijn voorganger werd begonnen, voort te zetten. Vol met gedachten dus, welke bij lezing van de eerste preek Benedictus XVI naar boven komen, is het dat ik mij veroorloof u te schrijven. Ik hoop dat deze brief met dezelfde gevoelens zal ontvangen worden, als mij bezielen bij het schrijven ervan.

Deze woorden van Benedictus XVI bij het begin van zijn pontificaat hebben diepe indruk op mij gemaakt. Allereerst als bisschop en vervolgens als potificale Commissaris voor de communiteit die u heeft gesticht en waarvoor de Heer mij, door de wil van de opvolger van Petrus, verantwoordelijk wilde stellen. Bijzonder ben ik getroffen over hetgeen de nieuwe Paus over de dialoog en de Eucharistie zegt.

Ik geloof dat zijn woorden ons als een teken van wijsheid tot meditatie kunnen dienen. Sta mij toe de boodschap van de Paus te citeren:

«Bij de aanvang van zijn ambt in de Kerk van Rome, dat door het bloed van Petrus is getekend, zet de nieuwe Paus zich met groot plichtsbesef krachtig in om zonder uitstel

of sparen van energie de volle en zichtbare eenheid van alle gelovigen van Christus in de vroegere staat terug te brengen. Dat is zijn ambitie; de dringende plicht die hem roept. Hij weet dat woorden en goede bedoelingen niet toereikend zijn, want er zijn immers concrete daden nodig die de zielen raken, het bewustzijn aangrijpen en die ieder van ons aansporen tot inwendige bekering. Dit is de voorwaarde voor iedere vooruitgang op weg naar de oecumene.»

«De theologische dialoog is noodzakelijk. Ook is een diepgaande bestudering van de historische motivatie van de keuzen onontbeerlijk. Maar de eerste prioriteit heeft het uitzuiveren van het geheugen, dat zo vaak door Johannes Paulus II wordt vermeld, en wat alleen de zielen kan klaarmaken om de volheid van Christus te ontvangen.»

In de functie van pontificale Commissaris, die mij bijna twee jaar geleden werd toevertrouwd, heb ik de Zonen van Maria in hun verschillende huizen mogen leren kennen. Vruchtbare contacten heb ik met de bisschoppen gelegd, die door de bediening van het priesterambt van de Zonen in hun respectieve bisdommen ermee betrokken zijn. De deur van de dialoog heb ik open proberen te houden. Ik geloof dat het nu tijd is om ons met de ‘historische motivaties’ bezig te houden, die uw levensloop en de geschiedenis van de communiteit die u gesticht heeft, getekend hebben. De uitzuivering van het geheugen is aan weerskanten noodzakelijk om de waarheid van Christus volledig te ontvangen.

Terwijl ik enige boeken van *Leven uit Liefde* heb gelezen en met de collega’s van de communiteit gesproken heb, mag ik de vroegere moeilijkheden niet vergeten die op het heden drukken. Er hebben verwondingen plaats gehad die u hebben getekend, maar ook andere verwondingen als die, welke door kardinaal Ouellet in zijn kerkelijk schrijven vermeld worden. Wij moeten ons van dit verleden zuiveren. Om de dialoog aan te gaan, moeten we bereid zijn te erkennen, dat bepaalde keuzen niet altijd gelukkig geweest zijn. Evenals er sommige gedragingen van mensen in de Kerk voor u en de Zonen van Maria kwetsend waren, zo zijn er gedragingen geweest – en zijn er nog – die voor de Kerk van Christus kwetsend zijn. Het is van belang dat wij samenwerken om een grotere kerkelijke eenheid tussen de Zonen van Maria en de lokale Kerk te verkrijgen. Nu zijn er veel onduidelijkheden en moeilijkheden te overwinnen, opdat de verwondingen kunnen helen.

Soms moet men het mes gebruiken om een wond te reinigen. Ik wil dat we samenwerken om enkele punten die de aandacht verdienen op te helderen. Zoals de Paus zegt: *«goede bedoelingen zijn niet voldoende, want er zijn immers concrete daden nodig die de zielen raken, het bewustzijn aangrijpen en ieder van ons aansporen tot inwendige bekering.»*

Concreet zijn er dus bronnen van onbehagen die we moeten proberen op te lossen. Vandaag wil ik er twee aanwijzen die in Spiri-Marie worden uitgebeeld, en die door de krant *Le Royaume* worden verspreid en waarvan ik weet dat u de geestelijke verantwoordelijkheid draagt.

In mijn brief van 5 februari aan de Zonen heb ik de vraag besproken van de hostie die boven het hoofdaltaar van de kapel van Spiri-Maria is aangebracht. Hierin vindt men de afbeelding van Maria verenigd met die van Jezus terug. Deze afbeelding zou eenvoudige gelovigen doen begrijpen dat Maria wezenlijk in de Eucharistie aanwezig is, wat niet in overeenstemming is met het katholieke geloof. Alleen Jezus is met Zijn Lichaam en Ziel onder de heilige gedaanten

tegenwoordig, zo leren ons de levende Traditie van de Kerk, de theologen en de mystieken. Mystiek gezien mag men de zeer heilige Maagd met haar goddelijke Zoon willen verenigen, maar om dat te doen moet men volstrekt geen enkele mogelijke onduidelijkheid toelaten welke het geloof van de gelovigen in verwarring zou kunnen brengen. In zijn toespraak 'Urbi et Orbi' stelt onze nieuwe Paus ons Maria voor **aan onze zijde**. Met ons aanbidt Zij haar Zoon. Zij wijst ons erop dat Hij werkelijk aanwezig is. Zoals de Heilige Vader het zegt: *«De Eucharistie verschaft ons voortdurend de aanwezigheid van de verrezen Christus, die voortgaat met Zich aan ons te geven.»*

In mijn andere brief, van 4 april 2005, heb ik de Zonen gevraagd om op dit moment alle openbare manifestaties van de Vrouwe van alle Volkeren te stoppen, tot het moment waarop de vragen over de geschriften van Marc Bosquart opgelost zullen zijn. Daar ligt immers een belangrijke bron van verwarring. Het veronderstelde verband tussen de boodschappen aan de zienster te Amsterdam en uw persoon brengt u er toe om de spirituele voorrechten te bevestigen, welke niet verenigbaar zijn met het katholieke geloof.

Ik weet dat u een vrouw van goede wil bent die alles voor de Kerk gegeven heeft en alles voor de Kerk wilt geven. Ik ben er van overtuigd dat u werkelijk het welzijn van de Kerk wilt, met zijn vernieuwing. Gesterkt dan door de woorden van Petrus die 'het scheepje door de storm' leidt, om zo een van zijn uitdrukkingen te gebruiken van vóór het conclaaf, wil ik u vragen om met mij en uw bisschop concrete voorstellen te maken.

Ik weet dat u in het verleden alles in handen van uw geestelijke leidsmannen hebt gelegd. Dat is prima voor alles wat verband houdt met uw eigen binnenste. Zij zijn het die u dienen te leiden en niet ik. Maar **wat het uitwendige betreft** bent u, als lid van het Lichaam van Christus dat de Kerk is én als 'Dochter van de Kerk', onderworpen – zoals ik dat ben – aan het charisma van het gezag. De personen, in het bijzonder Mgr. van Lierde, Mgr. Kabongo en zelfs E.H. Melançon die uw weg getekend hebben, hebben geen taak betreffende het uitwendige. Deze taak komt enkel uw bisschop, de Heilige Vader of zijn afgevaardigden toe.

Als geestelijken en religieuzen hebben de Zonen van Maria zich nog meer aan dit charisma van het kerkelijk leergezag te houden. Ik vraag u de Zonen van Maria in hun onderhandelingen met mij aan te moedigen. In de uitoefening van hun ambt maken de priesters de belofte waar en hebben ze de plicht om het Evangelie te verkondigen en het katholieke geloof uiteen te zetten. De nauwe en zelfs, zoals gezegd werd, diepgewortelde banden tussen de Zonen van Maria en het Leger van Maria én uzelf, plaatsen hen in een dubbelzinnige positie met betrekking tot de twee hierboven gestelde vraagstukken. Alvorens zij zelfs maar het woord nemen om hun ambt van onderricht uit te oefenen, zijn zij aan deze twee elementen gebonden, welke ik in verband met de onduidelijkheid welke hen omringt, heb vermeld.

Deze situatie welke in Spiri-Maria ontstaan is, overschaduwde hun apostolaat welke, voor hun welzijn en voor het welzijn van de gelovigen die geroepen zijn om te dienen, moet worden opgehelderd. Daarom **verzoek ik hen geen Eucharistie te vieren in aanwezigheid van de hierboven beschreven afbeelding en zich te onthouden van elke openbare devotie van de Vrouwe van alle Volkeren**. Ik verzoek u eveneens de recente boodschap van kardinaal Ouellet in een geest van geloof te ontvangen. Ook ik moet deze richtlijnen volgen die door de Primaat van de Kerk van Canada, een grote vriend van Johannes Paulus II, en door de huidige Paus gegeven

worden. Kan ik op uw samenwerking met mij rekenen om aan de Zonen van Maria te verzoeken om datgene, wat ik hun verzocht heb, in acht te nemen?

Aangaande uw levensloop herinner ik mij goed dat u in 1987 de boodschap van kardinaal Ratzinger, nu Benedictus XVI, hebt ontvangen, waarin hij u verzocht de boeken van Marc Bosquart uit de circulatie te nemen. Ik vertrouw er op dat ook deze keer uw gehoorzaamheid de doorslag zal geven.

Laten we alle polemiek trachten te vermijden die een reeds zo kwetsbare situatie zal verergeren. Laten we in dit jaar van de Eucharistie onze overtuiging vernieuwen dat de Eucharistie het teken is dat ons moet verenigen en niet verdelen. Er zijn al genoeg verwondingen geweest. Het wordt tijd dat dit ophoudt. Ook de krant die u leidt dient zich op deze lijn te plaatsen. Zijn laatste nummers zijn zeer kwetsend geweest. Laten we bij de aanvang van dit nieuwe pontificaat de bladzijde omdraaien en ons weer kalm op een kerkelijke weg begeven die ons naar de eenheid brengt.

“Mane nobiscum Domine!” Blijf bij ons Heer! Dit is het thema van de apostolische brief van onze overleden Opperherder. Dat de verrezen Heer en Zijn Moeder ons mogen helpen om het Volk van God te leiden, om te realiseren dat de zo grote gaven van God altijd onderworpen worden aan het charisma van het gezag. Dat is de boodschap van het Tweede Vaticaans Concilie, van de katechismus van de Kerk en van de boodschap van Johannes Paulus II. Tegen u en de Zonen van Maria zeg ik: «Wees niet bang.»

Met al mijn hoop op onze Heer, op het feest van de Evangelist Marcus en de tiende verjaardag van mijn bisschopswijding.

With all due respect in Our Lord, on the feast of the Evangelist Saint Mark, tenth anniversary of my episcopal consecration.

+ Terrence Prendergast, s.j.
Aartsbisschop van Halifax,
pontificale Commissaris
bij de Zonen van Maria